

АЗДАРАЎЛЕННЕ
ДЗЯЦЕЙ

CHILDREN'S HEALTH
IMPROVEMENT

КАБ І Ў ВАШЫМ ЖЫЦЦІ БЫЛІ ЦУДЫ...

“Я малюся, каб у Вашым жыцці былі цуды, якія б здзіўлялі Вас, як і Вы прыемна здзіўляеце беларускіх дзяцей...” Гэтыя словы Жоркі Каляды, маленькага хворага хлопчыка з Мінска, вельмі выразна характарызуюць адносіны беларускай дзятвы да амерыканкі беларускага паходжання Ірэны Каляды-Смірновай.

Чым заслужыла гэтая жанчына такую любоў і павагу? Тым, што спачувае дзецям, якім у жыцці не вельмі пашчасціла, дзецям-сіротам, хранічна хворым. Васілевіцкі інтэрнат даў прытулак такім гаротным, абдзеленым лёсам дзецям. Але як падтрымаць дзяцей з запушчанымі хваробамі? Дзе ўзяць сродкі на лячэнне, знайсці месца адпачынку для такой колькасці кволых дзіцячых душ?.. Далёка ад Беларусі, у ЗША, забалела сэрца ў жанчыны, якая пабывала ў Беларусі і ўбачыла бяду сірот. Яна вырашыла стаць іх апякункай і лекаркай. Якім чынам? Як сказаў вялікі Хрыстос: “... Шмат званых, але мала выбраных”. Кожны з нас мог гэта зрабіць. Але толькі адна яна

MIRACLES IN YOUR LIFE...

“I pray that in your life there would be miracles which would surprise you, just like you surprise Belarusian children...” - these are the words of Zhorka Kalada, a small ill boy from Minsk, that characterize Belarusian children's attitude to Irene Kalada-Smirnov, an American woman of Belarusian origin.

What did this woman do to deserve such love and respect? She sympathizes with the children who are not very lucky in life, orphans, chronically ill ones. A boarding school in Vasi-levichy sheltered such deprived kids. How can one help such children with serious diseases? Where can one find means for medication, find a place for recreation for such a number of ill children? Far from Belarus, in the USA, there is a woman who visited Belarus and saw orphans' needs. She decided to become their guardian and doctor. How? As Christ said, “... many are invited, but few are chosen”. Each of us was able to do it, but only she organized a noncommercial organization – the Ethnic Voice

арганізавала некамерцыйную арганізацыю “Этнічныя галасы Амерыкі”. Згуртавала вакол сябе адданых паплечнікаў усіх нацыянальнасцяў. Усклала на плечы свайго мужа Юрыя Смірнова вялікі кавалак работы. Разам з імі працуюць кітайцы Сціў і Джудзі Вонг, Марыя Каўсык славянскага паходжання, амерыканка афрыканскага паходжання Іяланда, амерыканкі маці і дачка Джулія і Тэмі, продкі якіх прыбылі сюды некалькі стагоддзяў таму на першым караблі “May Flower”. Тут і амерыканкі Дэбі, Барбара і Дана, украінкі Эна Мужчыка і маці з дачкой Сайко, беларусы Алесь і Гелена з Мінска.

Дзевяць гадоў вельмі плённа працуе гэтая арганізацыя. Ірэна Каляда-Смірнова згуртавала дружную каманду, адзіную ў сваіх намаганнях — дапамагчы найменш сацыяльна абароненым дзецям Беларусі. Толькі за мінулы год у Польшчы пабывала 26 груп дзяцей па 60 чалавек у кожнай. Вось што гаворыць дырэктар Васілевіцкай школы-інтэрната Віктар Рудэнка: — Вельмі ўдзячныя спадарыні Ірэне і ўсім, хто працуе побач з ёю, за дапамогу нашым дзецям. Вяртаюцца яны з адпачынку ў Польшчы ажыўленымі ад увагі да іх. І самае галоўнае, амаль не звяртаюцца да дактароў!

А вось словы маці Васілька Ілына, якая піша ад імя ўсіх бацькоў, дзеці якіх пацярпелі ад чарнобыльскай навалы: “Звяртаюся да вас, паважаная наша Ірэна, таму што вы сапраўды наша. Толькі свой чалавек можа зразумець наш боль і боль зямлі нашай, якую забрудзіў выбух у Чарнобылі. Дазвольце ад усёй душы яшчэ раз шчыра падзякаваць вам за тое, што вы зрабілі для нашых хворых дзяцей і, у прыватнасці, для майго хворага сына Васілька. Бог аддзячыць вам за тое, што вы прыгрэлі нашых чарнобыльскіх дзетак, а я ад усяго сэрца дзякую і нізка вам кланяюся”. Цяпер прыйшоў час паслухаць дзетак. Каця Ларычава: “Я ніколі вас не бачыла, але кожны дзень у душы выказваю вам словы ўдзячнасці”. Ігар Сукач: “Няшмат на зямлі людзей, якія б памяталі аб сваёй Радзіме, знаходзячыся за тысячы кіламетраў ад яе. Вы — Чалавек з вялікай літары!” Ігар Саламакін з Мазыра напісаў так: “Я вельмі люблю сваю краіну, і таму пішу вам гэты ліст на сваёй і вашай роднай мове. Я і мае сябры хочам выказаць вам падзяку за тое, што далі нам магчымасць убачыць Польшчу, дзе мы знайшлі

of America. She gathered devoted people of all nationalities. Her husband Juryj Smirnov helps her much in this work. Together with them, there work Chinese Steve and Judy Wong, Mario Kavsik of Slavic origin, Afro-American Iolanta, Americans - mother and daughter Julie and Tamy, whose ancestors arrived here several centuries ago by the first ship “May Flower”. There are American Deb, Barbara, and Dana, Ukrainian Ena Muzhchyka, and mother with daughter – the Saikos, Belarusian Ales and Helena from Minsk.

This organization has been working very fruitfully for 9 years now. Irene Kalada-Smirnov created a good team of people whose joint aim is to help the least socially protected children of Belarus. During the previous year only, 26 groups of children, 60 people in each group, visited Poland. Here are the words of Viktor Rudenka, the director of the boarding school in Vasilevichy,

- We are very grateful to Irene and everybody who works together with her for their help to our children. They come back from the recreation in Poland and feel much better; the most important thing is that they recover and do not address to doctors so often as before.

And here are the words of Vasil Ilyin's mother, who writes on behalf of all parents, whose children suffered from the Chernobyl catastrophe, “I write to you, our dear Irene, because you are ours. Only our person can understand our pain and the pain of our land contaminated by the explosion in Chernobyl. Allow me to thank you sincerely once again from the bottom of my heart for the things you have done for all our ill children. God will thank you for the help you render to our Chernobyl kids, and with all my heart I thank you and give you a bow.” Now let's listen to children.

Katia Larychava, “I have never seen you, but every day in my soul I say words of gratitude to you”. Ihar Sukach, “There are not many people who would recall their native land when they are thousands of kilometers away from it. You are a real human being!”. Ihar Salamakin from Mazyr wrote, “I love very much my country – that is why I am writing to you this letter in my and your native tongue. My friends and I would like to express our gratitude to you for you provided us with a chance to see Poland where we

сяброў і шмат цікавых заняткаў, дзе нас добра даглядалі. Без вас мы б гэтага ніколі не ўбачылі і не набраліся столькі сіл...” Гэтыя дзіцячыя галасы можна бясконца цытаваць — іх шмат, а іх вуснамі гаворыць ісціна.

Але не толькі Беларусі дапамагае дабрачынная арганізацыя “Этнічныя галасы Амерыкі”, якой так плённа кіруе Каляда-Смірнова. University Hospital атрымаў 15 тысяч даляраў дапамогі. Амерыканскаму Чырвонаму Крыжу перадалі 10 тысяч даляраў. “Rustler Raneh” — арганізацыя, якая клапаціцца пра хворых дзяцей у ЗША, атрымала дапамогу некалькі разоў. Не абыдзеныя ўвагай і хворыя дзеці ў ЗША, якія нарадзіліся ад хворых на СНІД бацькоў. Яны атрымалі дапамогу ў 10 тысяч даляраў. Амерыканская арганізацыя “Make a Wish foundation” (“Здзейсні жаданне”), якая клапаціцца пра маленькіх хворых дзетак, якім патрэбны здараўляльны адпачынак, таксама некалькі разоў атрымлівала дапамогу ад арганізацыі, якой кіруе Ірэна. Доўга давялося б мне пералічваць усіх, каму аказвае падтрымку арганізацыя “Этнічныя галасы Амерыкі”. А каб грошы былі, трэба напружана працаваць. І няма тут работы маленькай ці вялікай, бо гэта стыль жыцця.

Аўтар гэтага артыкула добра ведае, якой цаной дасягнутыя вынікі каманды Ірэны Каляды. Якія змораныя разыходзяцца людзі пасля 8-10 гадзін працы, але і задаволеныя. Калі ласка, паслухайце, што яны гавораць. Пачнём з беларусаў Алеся і Гелены з Мінска: “У старшыні нашага фонду Каляды-Смірновай шчасліва спалучаюцца рысы моцнага, разумнага, адукаванага кіраўніка-лідара з чалавечымі хрысціянскімі каштоўнасцямі: дабрый, спагадай і спачуваннем чужому гору”. Іяланда: “Яе гуманізм, адданасць людзям, дабрый і чуласць да чужой бяды — прыклад для мяне”. Джулія і Тэмі: “Ірэна пасланая Богам на дапамогу людзям. Мы шчаслівыя працаваць з ёю”. Каця Сайко: “Гэта такое шчасце працаваць з такім кіраўніком. У нас заўсёды ёсць адчуванне аднадумцаў, адзінай шматнацыянальнай сям’і”. Джудзі і Сціў Вонг: “Спадарыню Ірэну мы ведаем каля 20 гадоў. Шмат перажылі разам. Сябруем сем’ямі і працуем поруч з даверам і натхненнем. Мы не толькі аднадумцы, мы адна

found friends and many interesting stuff, where we were looked after very well. Without you, we would never see it and would never receive the treatment we need”.

It is possible to quote these children’s voices infinitely – there are lots of them.

Still, the charitable organization “Ethnic Voice of America” headed by Irene Kalada-Smirnov helps not only Belarus. The University Hospital has received 15,000 dollars. The American Red Cross has been given 10,000 dollars. Rustler Raneh, the organization which cares about ill children in the USA, has received its assistance several times. There are ill children in the USA, who were born in families with AIDS; they have received 10,000 dollars. The American organization “Make a Wish foundation”, which cares about small ill kids who need to have health-improving recreation, has also received assistance from the organization headed by Irene. It would take me much time to list all those who have been helped by the organization “Ethnic Voice of America”. In order to aid, it is necessary to work hard. There is no work small or big; after all, it is a way of life.

The author of this article knows quite well what price is paid to reach the results achieved by Irene Kalada-Smirnov’s team. Her people work for 8-10 hours per day, but they are happy. Please, listen to what they say. Belarusian Ales and Helena from Minsk say, “The chairperson of our fund Irene Kalada-Smirnov is a strong, reasonable, and educated leader with human Christian values: kindness, sympathy, and compassion to people’s grief”. Iolanta, “Her humanism, fidelity to people, kindness, and empathy to people’s troubles are an example for me”. Julia and Tamy, “Irene is sent by God to help people. We are happy to work with her”. Katia Saiko, “This is such happiness to work with such a head. We feel like like-minded people, like a united multinational family”. Judy and Steve Wong, “We know Irene for about 20 years. We have come together with her through a lot of things. We are friends and we work together, trusting each other and being inspired by each other.

We are not only kindred spirits, we are one multinational family, and we will follow her wherever she calls us”. Mario Kavsik (from

шматнацыянальная сям'я і пойдзем за ёй усюды, куды яна пакліча". Марыя Каўсік (паходзіць са Славеніі): "Спадарыня Ірэна — кіраўнік, пра якога можна толькі марыць. Яна ўзначальвае наш фонд ужо 9 гадоў. За гэты час шмат вады сплыло. Але не сплыло галоўнае — спагада бездапаможным. І галоўны натхняльнік для нас — старшыня нашага фонду Ірэна Каляда-Смірнова.

І зноў вернемся да лістоў з Беларусі. Вось гэты ад журналісткі Галіны Сутулы: "... Я пішу вам, паважаная Ірэна, каб падзякаваць ад сябе і ад майго 12-гадовага сына Змітра, які нядаўна вярнуўся з адпачынку ў Польшчы. Ён шмат памучыўся ў дзяцінстве. Я і мой муж пабывалі ў Чарнобылі. Муж працаваў ліквідатарам аварыі. Хвароба Міці — вынік нашага знаходжання ў чарнобыльскай зоне. У тры гады Змітру зрабілі складаную аперацыю на нырцы. Шчасце, што не аднялі нырку і ён не застаўся калекам на ўсё жыццё. Але яшчэ шмат гадоў ён быў абмежаваны сценамі: нельга было бегаць і шмат рухацца. Міця ўзрушаны паездкай у Польшчу. Ён ніколі не плаваў у басейне, не катаўся на лыжах, ніколі не выязджаў за межы Беларусі і, як ён сказаў, "ніколі так смачна і ўволю не еў". Мы зведалі, што такое бяда, і таму будзем усё жыццё ўдзячныя вам за дапамогу. І я жадаю вам словамі майго сына — "няхай кожны куток вашага дома пахне шчасцем".

Уявіце, колькі ўдзячных дзяцей схілілася над пісьмамі да Ірэны і яе арганізацыі. Яны зведалі пакуты ад бронхіальнай астмы, хваробаў нырак, хранічнага танзіліту, скаліёзу, хранічнага гастрыту, хворых суставаў. Але не толькі хворыя дзеці пішуць словы ўдзячнасці. Вось ліст ад удзельнікаў дзіцячага танцавальнага гуртка "Непаседы": "Добры дзень, паважаная Ірэна. Мы жывем у маленькай вёсачцы Расна, што каля 40 кіламетраў ад Брэста. Нягледзячы на гэта, нас ведае ўся Беларусь, а дзякуючы вам, і ў Польшчы, і ў Амерыцы. У час адпачынку ў Польшчы мы далі 4 канцэрты. Пасля нашага выступлення на Міжнароднай алімпіядзе для дзяцей-інвалідаў мы ўбачылі на іх вачах слёзы і радасць. Размаўляючы з імі, мы сталі лепшымі і дабрэйшымі. Мы прасілі іх не маркоціцца, не сумаваць, а верыць у чуд.

Slovenia), "Irene is the best head one can only dream about. She heads our fund for 9 years now. During this time, a lot of things have happened. But the main thing remains - sympathy for those who need it. The main inspirer for us is the chairperson of our fund - Irene Kalada-Smirnov".

Now back to letters from Belarus. This one is from journalist Halina Sutula, "... I am writing to you, dear Irene, to thank you on behalf of my 12-year-old son Zmicier who has returned recently from his recreation in Poland. He suffered a lot in childhood. My husband and I were in Chernobyl. My husband worked as a liquidator there. Zmicier's illness is a result of our presence in the Chernobyl zone.

When he was 3 years old, he had a difficult operation on his kidney. He was lucky and his kidney was not removed; he did not become an invalid for the rest of his life. But still, for many years, he was limited to the walls in our flat - it was impossible for him to run and to move much. Zmicier was so excited to go to Poland. He had never been in a swimming pool before, never skied, never been abroad, and - according to his own words - "never eaten such tasty food and in such quantities". We know what misfortunes are and therefore we will be grateful to you all our life for your help. And I wish you, as my son said, - "let all corners of your house be filled with happiness".

Imagine how many grateful children have written their letters to Irene and her organization. They have suffered from bronchial asthma, kidneys, chronic tonsillitis, scoliosis, chronic gastritis, joints. Still, not only ill children write gratitude letters. Here is a letter from participants of the children's dancing circle "Nepesedy", "Hello, dear Irene! We live in a small village of Rasna that is about 40 kilometers from Brest. Despite that, we are well-known all across Belarus and, thanks to you, in Poland and America, too. During our recreation in Poland, we had 4 concerts. After our performance at the International Olympic Games for disabled children, we saw tears and pleasure in their eyes. After talking with them, we became better and kinder. We asked them not to despond, not to get disheartened, but to believe in miracles. We told them about you and our concert was dedicated you, Irene ..."

Мы расказалі ім пра вас, і канцэрт прысвяцілі вам, спадарыня Ірэна...”

Верыць у цуд! Верыць у добрых чараўнікоў, верыць у казку!

Ці ж мы з вамі ў дзяцінстве не марылі пра гэта? Ці ж, стаўшы дарослымі, не працягваем верыць, што калі-небудзь Бог пашле нешта чароўнае і цуд адбудзецца? Трэба толькі моцна верыць, як верыў маленькі хворы беларускі хлопчык Жорка Каляда. Вось напасадак яшчэ некалькі радкоў з яго пісьма: “Паважаная Ірэна!

Я вельмі ўдзячны, што вы так хутка адказалі на маю паштоўку. Мы ўсе жадаем вам здароўя і поспехаў, каб і ў вашым жыцці таксама былі цуды, якія б здзіўлялі вас, як і вы так нечакана і прыемна здзіўляеце маленькіх. З павагай, Жорка Каляда”. Дарэчы, гэты хлопчык не сваяк Ірэны. Проста аднолькавае прозвішча. Ну вось на гэтым я і стаўлю кропку ў сваім артыкуле з думкай пра тое, што было б добра, каб кожны з нас хаця б крыху наблізіўся да той духоўнай вышыні, на якую ўзнялася гераіня майго артыкула.

P.S. Калі публікацыя была гатовая, стала вядома, што бурмістр мястэчка Новай Руды Томаш Кілінскі выказаў падзяку, а старшыня Мазырскага гарадскога выканаўчага камітэта В. Барысенка ўзнагародзіў Ірэну Каляду-Смірнову і дабрачынны фонд “Ethnic Voice of America” Граматай за актыўны ўдзел у арганізацыі аздаравлення дзяцей з малазабяспечаных сем’яў, сірот і ахвяр Чарнобыля.

Наталля ВЯРБОЎСКАЯ
 (“Этнічны голас Амерыкі”,
2011 год)

To believe in miracles! To believe in good wizards, to believe in a fairy tale! Didn't we dream about it when we were children? We are adults now, but don't we continue to believe that one day God will send us something magic and the miracle will happen? It is only necessary to believe strongly, just like the small ill Belarusian boy Zhorka Kalada did. Here are some more lines from his letter, “Dear Irene! I am very grateful to you for your quick reply to my letter. All of us wish you health and successes; let your life be full of miracles which would surprise you in the way you unexpectedly and pleasantly surprise the kids. Yours faithfully, Zhorka Kalada”. By the way, this boy is not Irene's relative; just the same surname.

This is where I am finishing my article and I think it would be great if each of us could come nearer - at least a little bit – to the spiritual height which the heroine of my article has reached.

P.S. When this article was ready, it became known that the burgomaster of the town of Nowa Ruda, Tomasz Kilinski, expressed his gratitude and the chairperson of the Mazyr Town Executive Committee, V. Borisenko, awarded Irene Kalada-Smirnov and the charitable fund “Ethnic Voice of America” with a diploma for their active participation in the organization of the improvement of health of children from needy families, orphans, and victims of the Chernobyl catastrophe.

Natalia VIARBOUSKAYA
 (“Ethnic Voice of America”,
2011)

Дзякуй Зам!

Будзь на свецы людзі добра,
Літа людзі, якія любяць нас,
Літа людзі, якія дапамагаюць нам,
Літа людзі, якія помагаюць пра нас.

Хоць яны знаходзяцца і заўважылі
Хоць яны ад нас і далёка,
Но яны дапамагаюць нам,
І яны існуюць тым тым для нас
Намалююць зрабіць нашы радні,
І што для нашых радняў не пад
сіму.

Дзякуй Зам,

Шчыры дзякуй
Зам!

